

Mal for søndagsskoleopplegg

Tidsramme: 20-25 minutter

Juledagsmessen 2020 – år B

NB! Det er et helhetlig opplegg for advent og jul med egne vedlegg som ligger etter første søndag i advent.

Evangelietekst: Joh. 1,1-18 (kortere: Joh. 1,1-5.9-14. Langversjonen er klippet inn her.)

I begynnelsen var Ordet. Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Alt er blitt til ved ham, uten ham er ikke noe blitt til. Det som ble til i ham, var liv, og livet var menneskenes lys. Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det.

Et menneske sto fram, utsendt av Gud. Johannes var hans navn. 7 Han kom for å vitne. Han skulle vitne om lyset, så alle skulle komme til tro ved ham. 8 Selv var han ikke lyset, men han skulle vitne om lyset.

Det sanne lys, som lyser for hvert menneske, kom nå til verden. Han var i verden, og verden er blitt til ved ham, men verden kjente ham ikke. Han kom til sitt eget, og hans egne tok ikke imot ham. Men alle som tok imot ham, dem ga han rett til å bli Guds barn, De som tror på hans navn. De er ikke født av kjøtt og blod, ikke av menneskers vilje og ikke av manns vilje, men av Gud.

Og Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss, og vi så hans herlighet, en herlighet som den enbårne Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet.

Johannes vitner om ham og roper ut: «Det var om ham jeg sa: Han som kommer etter meg, er kommet før meg, for han var til før meg.»

Av hans fylde har vi alle fått, nåde over nåde. For loven ble gitt ved Moses, nåden og sannheten kom ved Jesus Kristus.

Ingen har noen gang sett Gud, men den enbårne, som er Gud, og som er i Fars favn, han har vist oss hvem han er.

Øvrige lesninger: Jes 52,7-10; Hebr. 1,1-6

Refleksjon og hovedbudskap

Inkarnasjonen er et under og en stor glede! Den er vanskelig å forstå, også for barn. Evangelisten Johannes bruker igjen et symbolspråk for å forsøke å formidle noe av det uforståelige og store. Ord om lys og glede, hele julens innhold og underet! Teksten er så flott og sier så mye mellom linjene, det tror jeg selv små barn kan sanse, derfor synes jeg ikke den skal forklares for mye, men leses som den er, langsomt og tydelig, med gode "pustepauser"

1. Innledning/åpning

Vi åpner med å synge sangen: Vi tar hverandres hender og setter oss i ring. (Barnesalmeboka, nr 192, Adoremus 283) Vi legger på en hvit duk og setter en lysestake på den. Lyset tennes. Vi gjør korsets tegn og snakker om at hvit er fargen for høytid og fest. Hva feirer vi? Barna svarer.

2. Opplegg for formidling av bibelteksten

(For illustrasjon, se vedlegg: "Rydd vei for Herrens komme".)

Vi synger Halleluja nr 228 fra Lov Herren, og tegner kors på panne munn og hjerte mens barna sier henholdsvis: "tenke og forstå", "fortelle andre" og "gjemme det i hjertet". De første gangene dette gjøres forklares dette, siden av og til.

Vi leser kortversjonen av teksten:

I begynnelsen var Ordet.

Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud.

Alt er blitt til ved ham, uten ham er ikke noe blitt til.

Det som ble til i ham, var liv, og livet var menneskenes lys.

Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det.

Det sanne lys, som lyser for hvert menneske, kom nå til verden. Han var i verden, og verden er blitt til ved ham, men verden kjente ham ikke.

Han kom til sitt eget, og hans egne tok ikke imot ham. Men alle som tok imot ham, dem ga han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn.

De er ikke født av kjøtt og blod, ikke av menneskers vilje og ikke av manns vilje, men av Gud.

Og Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss, og vi så hans herlighet, en herlighet som den enbårne Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet.

Sist hørte vi at Maria sa ja til å føde Guds sønn. Hun var en ung jente, og hun var ikke helt sikker på om hun forstod hvordan dette skulle kunne skje.

Men hun stolte på Gud og sa ja, og bega seg senere på den slitsomme vegen til Betlehem, der Jesus skulle bli født. På veien til Betlehem bar hun et lys, et lys i mørket. Det var et barn, et veldig spesielt barn. Et barn som skulle hete Jesus. Så mange folk ventet på dette barnet. Folk hadde hørt om ham av profetene i mange hundre år!

Det var Han Jesaja mente da han sa at: **"Gud er veldig nær."** (Vi holder fram illustrasjonen av Jesaja.)

Det var også Han Johannes snakket om da han sa; **"Gjør veien klar for Herren, jevn stiene ut for ham!"** (Vi holder fram illustrasjonen av Johannes.)

Det var Han Maria tenkte på da hun sa: **"Min sjel lovpriser Herren, min ånd fryder seg i Gud, min frelser!"** (Vi holder fram illustrasjonen av Maria.)

Alle disse og flere var veivisere og vitner om at Jesus skulle komme, og at Han er Guds sønn.

Folket husket at Gud hadde lovet å sende noen som kunne bringe fred og rettferdighet til landet. Og hvem skulle gjøre det? Det var dette barnet! Det var Jesus!

Nå, mer enn to tusen år etterpå, opplever vi igjen hver eneste adventstid denne ventingen på Jesus, vi forbereder oss, vi gleder oss, vi rydder plass til ham i våre hjerter og sinn. Og når julen endelig kommer, oppdager vi på nytt for et stort under det var, det som skjedde i en fattigslig liten stall i Betlehem.

Stjernen henger over stallen, for å minne oss om at lyset kom til verden, til menneskenes frelse.

Englene svever over stallen for å minne oss om å alltid lovprise og takke Gud for det store underet at Jesus ble født for alle menneskers frelse.

Hyrdene venter ved stallen for å minne oss om at vi må våke og be.

Og nå, nå er selve hovedpersonen kommet, nå er det jull!

3. Sang

Vi synger et barn er født i Betlehem (Lov Herren, nr. 370, Adoremus nr. 113).

4. Andre punkter som kan tas med

De siste figurene, engleskarene og Jesusbarnet deles ut og fargelegges eventuelt. Kan limes på adventskalenderen som tidligere er delt ut.

5. Avslutning

Vi avslutter med korsets tegn og går inn i kirken.